216.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

Ustawa

z dnia 9 marca 1923 r.

w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Lwowa na zaciągnięcie za poręką Państwa pożyczki komunalnej w kwocie 120.000.000 mk. na cele przebrukowania ulic i placów publicznych we Lwowie.

Art. 1. Upoważnia się gminę król. stoł. miasta Lwowa do zaciągnięcia w drodze emisji obligacji komunalnych, wedle stopy $4^1/_2\%$ oprocentowanych, pożyczki do wysokości 120.000.000 mk., spłacalnej najpóźniej w ciągu lat 60, a to na cele, wymienione w art. 2 tej ustawy, z zachowaniem przepisów, zawartych w artykułach 3, 4 i 5.

Art. 2. Z funduszów, uzyskać się mających w sposób ustanowiony w art. 1, mają być pokryte wydatki na przełożenie bruków istniejących, względnie urządzenie nowych i zwirowanie najbardziej zniszczonych ulic i placów miejskich we Lwowie.

Art. 3. Wykonanie wymienionych w art. 2 inwestycji, jako też emisja potrzebnych kwot pożyczkowych na cele wymienione, nastąpić ma stopniowo i na podstawie specjalnej uchwały rady miejskiej, zatwierdzonej przez Wydział Samorządowy.

Sposób użycia każdej częściowej pożyczki ma być wykazywany Wydziałowi Samorządowemu.

Art. 4. Umowy, co do sfinansowania niniejszej pożyczki zawrzeć się mające, będą obowiązywały gminę król. stoł. miasta Lwowa dopiero od chwili zatwierdzenia tych umów przez Wydział Samorządowy.

Art. 5. Za pożyczkę niniejszą 120.000.000 mk. poręcza Skarb Państwa.

Art. 6. Rada król. stoł. miasta Lwowa obowiązana jest przez cały czas okresu umorzenia wstawiać do budżetu miejskiego raty amortyzacyjne od tej pożyczki i przy uchwalaniu budżetu uchwalać stosowne środki pokrycia niedoboru budżetowego. Budżet, przez radę miejską uchwalony, przedłoży Magistrat król. stoł. miasta Lwowa Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu, a względnie Rządowi Rzeczypospolitej Polskiej corocznie najpóźniej na 14 dni przed rozpoczęciem każdego roku budżetowego.

Zamknięcie rachunków z ubiegłego roku, przez Radę miejską sprawdzone i przyjęte, przedłoży Magistrat Wydziałowi Samorządowemu corocznie najpóźniej 1 września.

Art. 7. Obligacje tej pożyczki mogą być używane do korzystnego lokowania w nich kapitałów fundacyjnych zakładów, zostających pod nadzorem publicznym, tudzież funduszów sierocych, powierniczych i depozytowych, kaucji służbowych i przemysłowych.

Art. 8. Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
S. Wojciechowski

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

217.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 27 marca 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na linjach towarzystwa akcyjnego warszawskich dróg żelaznych dojazdowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowem przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Na kolejach towarzystwa akcyjnego warszawskich dróg żelaznych dojazdowych podwyższa się taryfę osobową:

a) na linjach wilanowskiej i grójeckiej:
do 325 mk. w klasie III od osoby i kilometra,
„ 487,5 „ „ II „ „ „
oraz w tymże stosunku wszelkie inne opłaty, związane z przewozem osób;

b) na linji Jabłonna — Wawer — Karczew:
do 158 mk. w klasie III od osoby i kilometra,
„ 237 „ „ II „ „ „
oraz w tymże stosunku wszelkie inne opłaty, związane z przewozem osób.

§ 2. Opłaty za przewóz bagażu na wszystkich wymienionych wyżej linjach podwyższa się do 27 mk. za 10 kgr. i kilometr, oraz w tymże stosunku wszelkie inne opłaty, związane z przewozem bagażu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1923 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 27 lutego r. b. (Dz. U. R. P. № 21, poz. 136).

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:
Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

218.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 12 marca 1923 r.

w sprawie nadawania i doręczania przesyłek poczty lotniczej jako przesyłek pośpiesznych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Przesyłki poczty lotniczej, przeznaczone dla odbiorców zamieszkałych w miejscowym okręgu doręczeń urzędów pocztowych, oraz przesyłki do krajów zagranicznych, biorących udział w wymianie prze-